

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 12. maj 2020
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Louise Degn Brammer
Sagsnr.: 2020-0037-0077
Dok.: 1471646

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 9 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Initiativer mod fremmedkrigere og andre terror-dømte) (L 130), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 28. april 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Vermund (NB).

Nick Hækkerup

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 9 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Initiativer mod fremmedkrigere og andre terrordømte) (L 130):

”Vil ministeren yde teknisk bistand til udarbejdelse af et ændringsforslag, der indebærer, at dømte terrorister efter strafskærpelserne skal fratages et tildelt statsborgerskab, og vil ministeren redegøre for sin holdning til et sådant ændringsforslag?”

Svar:

1. Jeg har forstået spørgsmålet således, at der ønskes teknisk bistand til et ændringsforslag om, at der tilvejebringes hjemmel i indfødsretsloven til, at en person, der har erhvervet dansk indfødsret ved naturalisation, ved dom skal frakendes sin danske indfødsret, hvis den pågældende dømmes for overtrædelse af straffelovens terrorbestemmelser, uanset om den pågældende derved bliver statsløs.

Et sådant ændringsforslag kan formuleres som anført nedenfor.

2. Regeringen kan ikke støtte et sådant ændringsforslag, som indebærer en frakendelse af dansk indfødsret i sager, hvor frakendelsen vil gøre den pågældende statsløs, og hvor der ikke i hver sag om frakendelse foretages en individuel og konkret proportionalitetsvurdering, jf. nærmere nedenfor. Efter regeringens opfattelse er det dog vigtigt at gøre alt, hvad der inden for rammerne af Danmarks internationale forpligtelser er muligt for at fratage fremmedkrigere og andre terrorister med dobbelt statsborgerskab deres danske statsborgerskab. Regeringen fik derfor i efteråret vedtaget lov nr. 1057 af 24. oktober 2019 om ændring af indfødsretsloven og udlændingeloven, der giver mulighed for administrativt at fratage fremmedkrigere deres danske statsborgerskab, medmindre de herved bliver statsløse.

**Æ n d r i n g s f o r s l a g
til**

lov om ændring af straffeloven (Initiativer mod fremmedkrigere og andre terrordømte) (L 130)

Af (...):

Til titlen

1) Efter »**straffeloven**« indsættes: »**og indfødsretsloven**«.

[Udvidelse af lovens område]

Ny paragraf

2) Efter § 1 indsættes som ny paragraf:

»§ 01

I indfødsretsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1029 af 10. juli 2018 med senere ændringer, foretages følgende ændring:

1. I § 8 B, stk. 1, indsættes efter »kapitel 12 og 13«: »eller straffelovens § 136, stk. 1, for så vidt angår tilskyndelse til en af de i straffelovens 12. eller 13. kapitel omhandlede forbrydelser, § 136, stk. 2, eller § 136, stk. 3, for så vidt angår billigelse af handlinger omfattet af §§ 114-114 j« og efter »statsløs« indsættes », jf. dog stk. 2«.

[Udvidet mulighed for frakendelse af dansk indfødsret]

2. I § 8 B indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Har en person erhvervet dansk indfødsret ved naturalisation, skal den pågældende ved dom frakendes sin danske indfødsret, hvis den pågældende dømmes for overtrædelse af en af de i stk. 1 nævnte bestemmelser, uanset om den pågældende derved bliver statsløs.«

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.

[Udvidet mulighed for frakendelse af dansk indfødsret for personer, der har erhvervet indfødsret ved naturalisation]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Ændringen er en konsekvensrettelse, hvorved lovens område udvides til også at omfatte en ændring af indfødsretsloven.

Til nr. 2

Efter indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, kan en person, der dømmes for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 og 13, ved dom frakendes sin danske indfødsret, medmindre den pågældende derved bliver statsløs. Bestemmelsen omfatter som udgangspunkt alle danske statsborgere, uanset hvorledes dansk indfødsret er erhvervet, og omfatter således f.eks. både personer, som

har erhvervet dansk indfødsret ved fødslen, ved adoption, ved erklæring og ved naturalisation. Det er dog en betingelse for frakendelse af dansk indfødsret, at den pågældende ikke derved bliver statsløs.

Med ændringsforslaget foreslås det, at indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, udvides, således at bestemmelsen også omfatter personer, der dømmes for overtrædelse af straffelovens § 136, stk. 1, for så vidt angår tilskyndelse til en af de i straffelovens 12. eller 13. kapitel omhandlede forbrydelser, § 136, stk. 2, eller § 136, stk. 3, for så vidt angår billigelse af handlinger omfattet af §§ 114-114 j. Dette indebærer, at en person, der dømmes for tilskyndelse til eller billigelse af terrorisme mv. ved dom kan frakendes sin danske indfødsret, medmindre den pågældende derved bliver statsløs.

Det foreslås endvidere, at der indsættes en ny bestemmelse i indfødsretsloven som § 8 B, stk. 2, hvorved der indføres hjemmel til, at en person, der har erhvervet dansk indfødsret ved naturalisation i henhold til grundloven, ved dom skal frakendes sin danske indfødsret, hvis den pågældende dømmes for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 og 13, straffelovens § 136, stk. 1, for så vidt angår tilskyndelse til en af de i straffelovens 12. eller 13. kapitel omhandlede forbrydelser, § 136, stk. 2, eller § 136, stk. 3, for så vidt angår billigelse af handlinger omfattet af §§ 114-114 j, uanset om den pågældende derved bliver statsløs.

Ændringen indebærer, at en person, som har opnået dansk indfødsret ved naturalisation, i alle tilfælde skal frakendes sin danske indfødsret, hvis den pågældende dømmes for overtrædelse af straffelovens terrorbestemmelser. Dette gælder også i sager, hvor den pågældende ikke er statsborger i et andet land og således bliver statsløs ved frakendelsen.

Som konsekvens af ændringsforslaget bliver de gældende bestemmelser i indfødsretslovens § 8 B, stk. 2-5, herefter til § 8 B, stk. 3-6.

3. Det vurderes, at en frakendelse af dansk indfødsret i sager, hvor frakendelsen vil gøre den pågældende statsløs, vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's konvention af 1961 om begrænsning af statsløshed (statsløsekonventionen) artikel 8, stk. 1 og 2, Europæisk konvention af 6. november 1997 om statsborgerret (statsborgerretskonventionen) artikel 7, samt artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK).

Det følger således af statsløsekonventionens artikel 8, stk. 1 og 2, bl.a., at en kontraherende stat ikke må fratage nogen person statsborgerretten, hvis en sådan fratagelse vil gøre den pågældende statsløs. Som undtagelse hertil hører dog tilfælde, hvor statsborgerretten eksempelvis er opnået ved urigtige anbringender eller svig.

Videre følger det af statsborgerretskonventionens artikel 7, stk. 3, at en kontraherende stats nationale lovgivning ikke må indeholde bestemmelser om, at statsborgerretten fortabes i medfør af denne artikels stk. 1 og 2, hvis den pågældende person derved ville blive statsløs, dog med undtagelse af de tilfælde, hvor statsborgerskabet er erhvervet gennem bedragerisk handlemåde, urigtige oplysninger eller fortielse af relevante forhold fra ansøgerens side.

Retten til statsborgerskab er ikke udtrykkeligt omtalt i EMRK. EMRK artikel 8 beskytter imidlertid bl.a. retten til respekt for privatlivet, og Menneskerettighedsdomstolen har i flere sager fundet, at artikel 8 yder en vis beskyttelse både i forhold til tildeling og fratagelse af statsborgerskab, jf. f.eks. Menneskerettighedsdomstolens afgørelse af 9. marts 2017 i sagen *K2 mod Storbritannien*, pr. 49, og afgørelse af 14. februar 2019 i sagen *Mansour Said Abdul Salam Mubarak mod Danmark*, pr. 62.

I de ovennævnte sager – i vurderingen af, om fratagelse af statsborgerskabet konkret var i strid med artikel 8 – henviser Menneskerettighedsdomstolen udtrykkeligt til konsekvenserne af fratagelsen af statsborgerskabet, herunder har Domstolen vurderet risikoen for, at den pågældende blev statsløs, jf. pr. 62 i sagen *K2 mod Storbritannien* og pr. 69 i sagen *Mansour Said Abdul Salam Mubarak mod Danmark*.

Det er på baggrund af ovennævnte praksis fra Menneskerettighedsdomstolen og den øvrige udbredte beskyttelse mod statsløshed i internationale retsakter, som EMRK artikel 8 må fortolkes i lyset af, Justitsministeriets vurdering, at det vil være i strid med EMRK artikel 8, hvis en person fratages sit statsborgerskab, hvis den pågældende ikke har statsborgerskab i et andet land eller er berettiget hertil.

Allerede fordi ændringsforslaget indebærer en frakendelse af dansk indfødsret i sager, hvor frakendelsen vil gøre den pågældende statsløs, og hvor der ikke i hver sag om frakendelse foretages en individuel og konkret proportionalitetsvurdering, kan regeringen ikke støtte ændringsforslaget.